

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΟΥΓΚΩ

Η νεανική ζωή του μεγάλου Γάλλου συγγραφέως έπεράσε γεμάτη περιπέτειες. Μετά την εις Γαλλίαν επιστροφήν του και την δημοσίευσιν των πρώτων έργων του, περιήλθεν εις διάστασιν προς τον πατέρα του, ο οποίος τον προώριζε διά τὸ πολυτεχνεῖον. Πιεζόμενος ἀπὸ οικονομικὰς ἀνάγκας ἀναγκάσθηκε νὰ δεχθῆ ἐπιχορηγίαν τινα, ἣ ὁποία τοῦ ἀνενεμήθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Λουδοβίκου ΙΗ΄. Ὁ Οὐγκὼ ἐνόμισεν ὅτι αὐτῆ τοῦ ἐδίδετο ὡς ἐνθάρρυνσις δι' ὅσα εἶχε γράσει. Βραδύτερον ὅμως ἐμελλε νὰ μάθῃ τὴν ἀληθῆ αἰτίαν τῆς ἐννοίας ταύτης.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἶχε ἀνακαλυφθῆ συνωμοσία τις κατὰ τῆς Βασιλείας, τῆς ὁποίας οἱ ἀρχηγοὶ εἶχον ὄλοι συλληφθῆ, ἐκτὸς ἐνὸς ὀνομαζομένου Βελόν, τὸν ὁποῖον εἶχε ἄλλοτε γνωρίσει ὁ Οὐγκὼ.

Συγκινηθεὶς ἀπὸ τὴν εἰδῆσιν αὐτῆ, δὲν χάνει καιρὸ καὶ αὐθορμήτως γράφει πρὸς τὴν μητέρα τοῦ ἐπαναστάτου δίδων εἰς αὐτὴν τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας του καὶ παρακαλῶν συγχρόνως αὐτὴν, νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν υἱὸν της, ὅτι εἶνε ἔτοιμος νὰ τὸν δεχθῆ καὶ νὰ τὸν κρύψῃ, οἰαδήποτε ὥρα τῆς ἡμέρας ἢ τῆς νύχτας. Τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν, χωρὶς νὰ ὑπολογίσῃ τίποτα, ἐν πάσῃ ἀφέλειᾳ, τὴν ρίπτει στὸ ταχυδρομεῖον.

Ἡ ἀστυνομία ὅμως κατορθώνει νὰ τὴν ἀνακαλύψῃ, τὴν ἀνοίγει, ἀναγινώσκει τὸ περιεχόμενον, παραφυλάττει καὶ συλλαμβάνει τὸν Βελόν. Ὁ Λουδοβίκος μαθαίνει τὸ γεγονός, ὑποθέτων δὲ ὅτι ὁ Οὐγκὼ, ἐπίτηδες ἐξορίζει τὴν ἐπιστολὴν στὸ ταχυδρομεῖο γιὰ νὰ δηγήθῃ ἢ ἀστυνομία πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ συνωμοτοῦ, τῷ ἀπονέμει τὴν ρηθῆσαν ἐπιχορηγίαν.

Ἡ ἀπελπισία τοῦ Οὐγκὼ, ὅταν μιὰ ἡμέρα ὁ Διευθυντῆς τοῦ ταχυδρομείου, γιὰ νὰ γελάσῃ μαζί του, ἀφηγήθη τὰ συμβάντα, προσθέτων ὅτι ὁ Βελόν ἐτουφεκίσθη, ἦτο ἀνέκφραστος.

— Ἄλλὰ τότε τί ἐπίδομα πού παίρνω, εἶνε ἡ τιμὴ τοῦ αἵματος !
* Ω ! ἀνεφώνησε κλαίον ὁ ποιητής.

Δὲν ἦτο ἀκόμα εἰκοσιτῶν ἐτῶν ὅταν ἀπεφασίσθη, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Καρόλου Ι΄ νὰ τοῦ ἀπονεμηθῆ τὸ παράσημο τοῦ ἱππότης τῆς Λεγεώνας τῆς Τιμῆς.

Ὁ τότε ὑπουργὸς Λαροσφυκῶ, παρουσίασεν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τὰ δύο ὀνόματα τοῦ Λαμαρτίνου καὶ τοῦ Οὐγκὼ, ἐν μέσῳ πλήθους ἄλλων, οἱ ὁποῖοι ἐπροτεινόντο πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν.

Ὁ Βασιλεὺς ἐπῆρε τὴν πένα καὶ ἔσβυσε τὰ δύο αὐτὰ ὀνόματα.

— Πῶς ; Γιατί, Μεγαλειότατε ; Δυὸ ἀνθρώποι τόσο ἐνδοχοὶ ! ἀνέκραξε καταπληκτὸς ὁ Λαροσφυκῶ.

— Ἀκριβῶς, γιατί εἶνε τόσο ἐνδοχοὶ τοὺς ἔσβυσα, ἀπεκρίθη ὁ Κάρολος Ι΄. Τὰ ὀνόματά των δὲν πρέπει νὰ συγχυσοῦν με αὐτὸν τὸν σωφόν. Παρουσιάσατέ μου, παρακαλῶ, ἕνα χωριστὸν διάταγμα, διὰ τοὺς Λαμαρτίνου καὶ Οὐγκὼ.

Οἱ ἀντίπαλοι ἐναντίον τῶν ὁλοίων εἶχε νὰ παλαίσῃ εἰς τὸ φιλολογικὸν του στάδιον, ἦσαν οἱ μέγιστοι ἰσως τῶν ποιητῶν καὶ συγγραφέων τῶν νεωτέρων χρόνων. Ἄλλὰ, μετὰ τὰς πρώτας ἐπιτυχίας του, δὲν ἐβρόδυνε νὰ ἐννοήσῃ ποῖαν ὑπέροχον θέσιν ἐμελλε νὰ καταλάβῃ μετὰ τῶν ὁλοίων.

Τὴν συναισθήσθησιν λοιπὸν ταύτην— ἢ τὸν ἐγωισμὸν, ἂν θέλατε— ἐπιθυμῶν νὰ περῶξῃ κάποιος ὁ γνωστός δραματικὸς συγγραφεὺς Βαγγιέρ, τὸν ἐρώτησε κάποτε πονηρά :

— Ποιὸς εἶνε ὁ πρῶτος ποιητῆς τῆς Γαλλίας κατὰ τὴν γνώμην σας, κ. Οὐγκὼ ;

Καὶ ὁ Οὐγκὼ ἀπήντησε πονηρότερα :
— Ὁ Μυσσὲ εἶνε ὁ δεύτερος.

*

ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΝΟΣ ΝΕΑΡΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ

(Βαρομετρικαὶ παρατηρήσεις)
σχετικαὶ μετὰ τὰ νεύρα τῆς συζύγου του)

ΔΕΥΤΕΡΑ : Νέφη πυκνά. Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ὁ ἥλιος ἀόρατος.

ΤΡΙΤΗ : Συννεφιά καὶ ψύχρα· ὁ καιρὸς λίαν δυσάρεστος.

ΤΕΤΑΡΤΗ : Ψυχὸς κάτω τοῦ μηδενός. Ἡ ψυχρότης ἀρχεται νὰ γίνεται δομιμυτῆ.

ΠΕΜΠΤΗ : Οὐρανὸς νεφελώδης. Ὁ ἥλιος ἀνέτειλε ἐρυθρότατος. Ὅλα τὰ σημεῖα προμηνύουν θύελλα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ : Τὴν πρωΐν θύελλα μετὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας ἀρχεται νὰ αἰθριᾷ καταφανῶς.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ : Ἡλιος λαμπρὸς, ἀρχεται χλιαρότης καιροῦ. Πιὸς τὸ ἐσπέρας πλῆτει χλάρα... Λογαριασμῶν !...

ΚΥΡΙΑΚΗ : Πρωΐ, πρωΐ ἐλαφρὸς μπάτης. Κατὰ τὸ δεῖπνον καιρὸς διανέγεται καὶ αἰθριῶς. Τὸ ἐσπέρας, μετὰ τὴν ἐπιστροφήν ἐκ τοῦ θεάτρου, θύελλα καὶ σεισμὸς τρομερὸς. Πέφτει χαλάζι καὶ βροχῆ... γρονθοκοπημάτων !...

Ἡ ΑΓΑΠΗ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΓΕΝΕΩΝ

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

Τοῦ ΕΤΙΕΝ ΡΕΪΎ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ ἄγιος καὶ ἀδυσώπητος τρομοκράτης Ροβεσπιέρρος ἐγράφε εἰς μίαν μυστικὴν του ἐρωμένην :

«Μὴν μοῦ γράφεις καὶ μὴν ἐρχεσαι !
Ὅταν σὲ βλέπω λυώνω, ὅταν σὲ σκέπτομαι ἀδυνατῶ καὶ χάνυμαι.

Δὲν εἶμαι ὁ σκληρὸς ἐπαναστάτης, ὁ χαλύβδινος. Εἶμαι ὁ μαλακὸς καὶ μελοσυμμομένος ἐραστὴς σου πού τοῦ γεμίσεις σὺ, τὴν ζωὴν του, τὴν καρδίαν του.

Διὰ τὸ ὄνομα τῆς ἐπαναστατικῆς ἰδέας, διὰ τὸ ὄνομα τῆς πατρίδος μὴ μοῦ γράφεις καὶ μὴ ἐρχεσαι !»

Καὶ ὁ Σαίξπηρ, πόνεσε καὶ τραγοῦδησε γιὰ τὴν ἀγάπην.

Τὸ μάτι μου εἶνε, καὶ ἡ καρδίαν, σὲ πόλεμο μεγάλο...
πῶς νὰ μοιάσουν τὴν καλὴν, τῆς ὁμορφίας σου θεά.
Τὸ μάτι θέλει ἀπ' τὴν καρδίαν, τὸ ἴδιο, ζητάει καὶ τ' ἄλλο...

Καὶ τέλος βάζουνε δικαστὰς τοὺς λογιμοὺς, γιὰ νὰ γίνῃ δικαίαν ἡ διανομὴ μεταξὺ ματιῶν καὶ καρδίας.

Καὶ οἱ λοισμοὶ γράφουν, χωρίζουν καὶ καταγράφουν :

Κ' ἔβανε οἱ λοισμοὶ, εἰς τὸ μάτι.
ὡς εἶνε, μάτι, τὸ λοιπὸν,
δικὸ σου τὸ κορμὶ τῆς
— κορμὶ χιονάτο—
καὶ ἡ καρδίαν, ὡς ἔχει τὴ χρυσὴν μας,
καρδούλα, πού ἐφώλιασε σ' αὐτὴν γὰ μέ, ὁ ἔρωτος.

Ἀληθῆ ὁ Σαίξπηρος ἐδόσε στὸ μάτι τὴ θωριᾷ καὶ στὴν καρδίαν τὴν ἀληθινήν ἀγάπην.

Ἡ ΧΑΡΕΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Τοκετὸς ! Λέξις πού περικλείει τὸν πόνον, τὴν ἐλπίδα, τὴν χαρὰ, τὴν τύφιν τοῦ συνειδότος καὶ τόσα ἄλλα αἰσθήματα...

Ἡ χαρὰ τῆς μητρότητος πρέπει νὰ εἶνε πανίσχυρη γιὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ τοὺς πόνους ὅπου φέρνει.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς Λεγκουβέ, γράφει :

«Μιὰ γυναίκα γεννάει.
Κοντὰ κάθεται ὁ ἄνδρας τῆς ἀνήσυχος, ἡ μάνα τῆς τρέμει, ὁ γιαιτρός εἶνε σιωπηλός. Ὅλοι τὸν κυττάζουν.

Ἄεσφρα ἀκούεται μιὰ μικρὴ κραυγὴ, ἡ πρώτη τῆς ζωῆς κραυγῆ. Γεννήθηκε ἕνα παιδί.
Ὅλοι ρωτοῦν :

— Τί εἶνε ;
— Κορίτσι !

Γιὰ πόσους αἰῶνας, σὲ πόσα ἔθνη ἡ λέξις αὐτῆ : «εἶνε κορίτσι» ἦταν λέξις ἀπελπισίας καὶ ἦταν ἀκόμα καὶ σημεῖο τῆς ντροπῆς.

Ἐπολεμήθηκε ἡ πρόληψις, ἀλλὰ ὑπάρχει πάντα κατὰ βάθος...

Ἡ Γυδάλισσα ἔλεγε στὸν Δορβάλ.

— Πόσον φοβοῦμαι τῆς γέννας τῆ φοβερῆ στιγμῆ !
— Τότε μείνατε ἀνύπανδρη.
— ὦ ! Τὸ γιαιτρικὸ εἶνε χειρότερο ἀπὸ τὸ κακό.

Ἡ κυρία Στάελ, ρωτοῦσε μίαν ἡμέραν τὸν Μεγάλον Ναπολέοντα :

— Ποιά, κατὰ τὴ γνώμην σας, εἶνε ἡ πρώτη γυναίκα στὴ Γαλλίαν ;
Ἡ κυρία Στάελ, περιμένε μιὰ λίγο κολακευτικὴ δπάντησι.
— Ἐκείνη πού ἐγέννησε περισσότερα παιδιά ! τῆς ἀποκρίθηκε ὁ Μέγας Ναπολέων.

Οἱ σοφοὶ καὶ οἱ εἰδικοί παρατηρήσαν ὅτι ἡ περισσότερες γεννήσεις γίνονται τὸν μῆνα Μάρτιο καὶ κατὰ δεύτερο λόγον τὸν Γενάριον.

Ὅστε οἱ πεδὸ ἐρωτικοὶ μῆνες εἶνε ὁ Ἰούνιος, Ἰούλιος καὶ Αὐγουστος.

«ΑΓΑΠΙΕΜΑΙ»

«Ἀγαπιέμαι» ἢ «ἀγαπῶ» εἶνε τῆς καρδιάς τὸ αἰσθημα, πού σὰς προσκολλάει ἰδιαίτερος στὸ πρόσωπο πού σὰς εἶνε προσφιλές.

(Ἀκολουθεῖ)

